

INTERVIEW MED DAIDA OM DISKRIMINATION OG MINORITETER - uddrag

Fra: *Danske verdensreligioner – Islam*, Østergaard, Kate, Gyldendal 2007, s. 68

Har du været ude for diskrimination i Danmark?

Ja, det har jeg. Jeg kan ikke brokke mig over det i min hverdag nu. Men jeg ser det stadigvæk ske for andre. Det går helt fint, indtil de siger deres navn. Der er fordomme. Jeg er heldig, fordi jeg ikke er mørk og ikke ser anderledes ud. Hvis der er én, der ser lidt anderledes ud, så har jeg oplevet, at spekulationerne går, om man er tyrker, palæstenser etc. Man kan ikke se på mig, at jeg er muslim. Dem, der kender mig her, spørger ikke om noget, for jeg går jo altid med til fester og lever livet som alle andre moderne danskere. Jeg er irriteret over alle de stereotyper om muslimer, og det er derfor, jeg er med i min forening. (Bonus en forening for unge med bosnisk baggrund) Hvis jeg snakker med mine danske venner, så bliver de fuldstændig forvirrede, hvis jeg siger, jeg er muslim: "Jamen du drikker da, hvordan kan du det?"

Det er endnu mere pinligt med medier. Vi holdt workshop, hvor vi for første gang var samlet 80 bosniere i København, hvor vi skulle diskutere vores foreninger og fremtid. Vi skrev til alle medier, men ingen kom. Vi er ikke spændende nok, for vi ligner danskere for meget. En fotograf kom og kiggede på mig og sagde: "Det går ikke, I ser ikke etniske ud." Jeg føler, at jeg bliver puttet ind i en boks. Jeg betragter mig først og fremmest som europæer. Vores budskab er, at der også findes muslimer som os, som ikke vil finde sig i de fordomme, der findes om islam. Danskerne skal prøve at være lidt mere åbne. Islam er ligesom kristendom i den forstand, at der findes mere troende og mindre troende.